

er Indfættelsen af udestaaende Fordringer. Man kan nok tænke sig, at disse i Reglen ikke ere af nogen ualmindelig stor Værdi, at saadanne Tilfælde, eftersom Bedkommende, før Opbudet steds, søge at faae saa mange som muligt af dem ind for at redde sig mod Falliten. Hvad der i Virket af dem er tilbage, bliver ofte Gjenstand for Retssørgsømsom i Reglen maa udføres ved Sagfører. Dette er egentlig det eneste Punkt, hvor der kan være Tale om nogen væsentlig Risiko for Boet, men, som sagt, jeg tror ikke, at denne Del af Boets Fordringer i Almindelighed vil være af særdeles Betydning; og da i det omhandlede Tilfælde Stiftesforvalteren maa være ansvarlig for sine Handlinger, synes det mig ikke, at der kan være nogen væsentlig Betænkelse i, jeg kan ikke tænke mig, at der kan være nogenjombest. Betænkelse ved under det Ansvar, han har at overlade til ham, hvem han i denne Henseende vil bruge.

Alberti: Jeg har sluttet mig til det Forslag, som er blevet motiveret af det erede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Steenstrup), nemlig det, der er stillet til § 80 under Nr. 13 b. Min Betragtningmaade med Hensyn til hele dette Lovforslag har været den, at jeg vilde bibeholde det Bestaaende, forsaavidt det er brugeligt og passer ind i den nye Lov, men det Forslag, som her sublimitært er stillet til § 80, er ikke Andet end en Anvendelse af, hvad der gjælder efter den nu bestaaende Lov, idet der er Overrettsdom for, at Kreditorerne efter den nu bestaaende Fallitlovgivning ere berettigede til, at antage en Indfættelse imod Stiftesforvalterens Protest. Dette Forslag berøver, paa ingen Maade Stiftesforvalterens Fuldmægtig Adgang til, at blive Indfættelse; han beholder den samme Adgang dertil, som han hidtil har haft, men man vil kun have indført i Loven, at Kreditorerne altid skulle være berettigede til, at vriske sig om, hvem der skal være Indfættelse, og denne Sætning er ikke Andet end en ligesom Anvendelse af Grundsetningen for hele den Stiftesforvaltning, den her gennemføres, nemlig, at Fallitboet tilhører Kreditorerne som en Helhed.

Derfor tror jeg, at der ved Antagelsen af det Forslag, hvortil jeg her siger, det ingen Forandring gjøres i det Bestaaende, hvorimod Hovedgrundtætningen i Loven, nemlig at der gives Kreditorerne Adgang til, at erklære sig opfyldes derved. Om denne Bestemmelse vil forholde nogen Medgang i enkelte Fuldmægtiges Indtægter, er en ren Tilfældighed, thi det samme kan ske nu, naar til Gempel Stiftesforvalteren ikke ønsker, at hans Fuldmægtig skal være Indfættelse, og at saadanne Tilfælde har jeg dog set flere, fordi der er Stiftesforvaltere navnlig her i Nærheden af København, der saavidt muligt sjerne deres Fuldmægtige fra, at blive baade Fuldmægtige og Principaler. Naar en Stiftesforvalter nemlig i længere Tid er borte fra sit Embede af en eller anden Grund — han kan være Nagsdagsmand, han kan være syg osv. — er det i Almindelighed Fuldmægtigen, der bliver befuldmægtiget som hans Vicarius eller Stedfortræder, og der er da ganske sikkert noget Stodende i, at den Konstituerede baade er Fuldmægtig og Principal, og at han har private Forretninger, hvilke han skal afgjøre som Dummer. Naar man antager Forlaget under Nr. 13 b, bliver altsaa Tilstanden den samme, som den er eller som den ofte kan være efter den nu bestaaende Fallitlovgivning, og man gjør derved ikke Andet end opfylder den Grundtætning, at here Kreditorerne om, hvem de ville have til Indfættelse. Jeg kan derfor ikke tænke, at Antagelsen af dette Forslag i og for sig skulde kunne bevirke, at man til Gempel skulde blive nødt til, at give Fuldmægtigene eller Kontorbestyrelserne eller deres Principaler høiere Tilbud.

Justitsministeren: Det er jo allerede af den fungerende Ordfører fremhævet, at de allerfleste Forslag ere enten rene Redaktionsforslag eller saadanne Forslag, som ere en naturligt Følge af de Forandringer, der bleve vedtagne ved 2den Behandling. Dette gjælder navnlig om Tilføjet under Nr. 5, thi dette maa dog vel siges at være lidt mere end en Redaktion; men det er vistnok aldeles i sin Orden, at naar saaledes som det kan ske efter den vedtagne § 50, Konkursbehandlingen bortfalder, bør Beskjæftigelsen herom finde Sted,